

JUGUEM A ON ÉSS WALLY?

Aquestes imatges corresponen a la programació del teatre Kursaal de Manresa, per a l'any que acabem d'encetar. Juguem a "on és Wally?". Trobeu l'element comú a totes les imatges (a excepció de la portada, a dalt a la dreta en 2n terme, que hi és per "ubicar en el temps i l'espai" la resta d'imatges)...què, ho heu vist?...encara no?...us calen pistejjs?...

Correcte. En tots aquests actes, Iberpotash hi apareix com a col·laborador i a la contra-portada (imatge a la dreta a baix), s'aclareix que col·labora PATROCINANT, és clar, propaganda gratis no la fa ningú.

Arribats a aquesta nova manifestació palpable de la nostra "realitat de país", amb qui ens hem de posar avui? Amb els **polítics de merda**, que porten més de dos anys sense moure un dit per "incentivar" Iberpotash a fer res efectiu per corregir la salinització constant de Llobregat i Cardener, conseqüència directa de l'activitat industrial minera? Que no fan res més que costejar amb els nostres impostos "mitges-solucions" que només pretenen amagar i diluir quin és l'origen d'aquesta salinització? Que després de pagar tot el que han pagat, i de no fer el que calia fer, tot en nom de "la salvaguarda dels llocs de treball", li aproven un E.R.O. a les primeres de canvi, així una despesa més que costea l'administració, 900 persones que "en teoria" no augmenten la

taxa d'atur, i un altre marge més de benefici per a la "pobreta multinacional" hebrea, que aconseguirà convertir Catalunya en un Mar Mort. Així es protegeixen els llocs de treball? Potser els dels directius d'Iberpotash a Espanya.

O potser ens hem de posar amb els...(m'auto-censuro els qualificatius que anava a posar aquí...trieu vosaltres) que manen Iberpotash, que a sobre de riure's dels seus treballadors, de les nostres institucions i de tots nosaltres, es treuen de la màniga aquests "calers per patrocini" i frivolitats diverses, ens foten pa sec a la cara, com si fóssim els ànecs despistats que pul·lulen pel riu perquè ens picotegem entre nosaltres?

També ens podríem posar amb els miners, sempre tractats com a gossos per l'empresa, sempre "en lluita per la dignitat obrera", però que a la que es parla de la salinització (amb l'excepció d'una minoria) corren a llepar la ma de l'amo, bellugant la cua, esperant uns copets a l'espatlla i una nit més al costat de l'estufa.

Tots ells foten fàstic, pel que fan o pel que ajuden a fer. Tots nosaltres fotem pena, pel que callem i pel que deixem fer. Per desgràcia dels nostres fills i els nostres néts, tenim el que, pel nostre silenci, ens mereixem.